

Barcelona'92: no hi haurà complot dels anells

Les entrades per als Jocs de Barcelona'92 es posaran a la venda el febrer de l'any que ve. Un sorteig decidirà l'estiu del 1991 quins són els afortunats que podran assistir a les proves.

Per participar en la rifa caldrà pagar prèviament la reserva de localitat, que serà nominativa. La comissió de Seguretat Olímpica tindrà accés a aquestes llistes i al DNI de tots els aspirants a una entrada i podrà fer un filtre dels candidats que consideri perillosos. Tot plegat, filtres econòmics, policials i de l'atzar, posa molt difícil el *Complot dels anells* que va somiar Bellmunt per a la inauguració dels Jocs.

Entre el 25 de juliol i el 10 d'agost de 1992, Barcelona i les 14 subseus olímpiques seran l'escenari de 526 sessions esportives d'alta competició en 40 instal·lacions diferents. Vendre gairebé 7.000 milions d'entrades per assistir en directe a l'espectacle olímpic no serà gens fàcil. L'experiència d'anterior edicions dels Jocs indica que per a les millors localitats de tribuna a les grans finals pot arribar a haver-hi 120 candidats per seient, i que competicions preliminars d'esports més minoritaris poden oferir un espectacle molt trist a les grades. El Comitè Organitzador Olímpic Barcelona'92 (COOB'92) ja ha dissenyat un programa de distribució d'entrades, amb expectatives de vendre el 90% del total de tiquets i d'ingressar uns 9.000 milions de pessetes, a una mitjana d'unes 2.000 pessetes per entrada.

Del total de tiquets, momés un 60% es posarà en venda a tot l'estat espanyol. Un 10% es posarà a la venda a l'estranger a través d'una agència de viatges que tindrà l'exclusiva de cada país, i la resta són compromisos del Comitè Olímpic Internacional (CIO) amb l'ano-

Dona policia escorcollant

ANNA NAVARRO

menada família olímpica (atletes, periodistes i dirigents federatius) o del COOB amb els seus esponsors i convidats internacionals.

Hi ha un càlcul a fer a partir de l'experiència de Los Angeles, on del total d'entrades posades a la venda un 80% es van vendre a Southern Califòrnia, -zona de dimensions similars al Principat català. Els tècnics del COOB'92 calculen que Barcelona i l'àrea metropolitana s'emportarien el 70% de les entrades en venda a l'estat espanyol, i un altre 10% es vendria a les comarques catalanes, quedant un 20% més per a espectadors vinguts

expressament de la resta de l'estat. Aquest és només un càlcul de mercat, perquè no es donarà cap tipus de preferència als espectadors barcelonins o catalans, sinó que el període de reserves serà simultani.

El pròxim mes de setembre el calendari de proves olímpiques ja estarà enllestit. Abans que acabi l'any es difondrà públicament perquè tothom comenci a triar, a un any i mig vista, les competicions que voldrà veure. El febrer de 1991 una sola entitat bancària a tot l'estat espanyol iniciarà un període de reserves de localitats, que obligarà els candidats a pagar l'entrada corresponent i a registrar el seu nom i DNI.

Entre juliol i agost de 91, un any abans dels Jocs, un sorteig decidirà qui són els afortunats que veuran la final dels 100 metres a l'Estadi de Montjuïc o la del bàsquet al nou pavelló de Badalona, per posar dos exemples de proves estelars.

Però no tothom entrarà en aquest sorteig. Els dissenyadors del projecte de distribució d'entrades han advertit que, com totes les edicions dels Jocs, hi haurà un filtre de seguretat previ. El COOB ha insistit a remarcar que el sorteig serà el màxim de just, no admetrà cap tipus de manipulació i es farà públic per evitar qualsevol suspicàcia. Però la policia podrà accedir prèviament, a través de les llistes de reserves, als DNI de tots els aspirants a una entrada, i eliminar-ne aquells que puguin considerar un perill per a la seguretat dels Jocs.

La comissió de seguretat olímpica de Barcelona'92 la presideix el secretari d'estat per a la seguretat, Rafael Vera, i la integren representants de tots els cossos policials estatals, de l'exèrcit, de l'Ajuntament de Barcelona i de la Generalitat de Catalunya. La comissió rep informació sobre temes de terrorisme internacional de la Interpol i de tots els estats participants als Jocs. El record de l'atemptat de Munich'72 ha obligat els estats organitzadors dels Jocs a sofisticar al màxim els sistemes de seguretat. En el cas de Seül, agreujat perquè s'hi afegien els problemes entre les dues Corees, els Jocs van convertir-se en una mena de *bunker* protegit per l'exèrcit, un espectacle militar que no veurem a Barcelona. La comissió de

La presència policial haurà de ser discreta.

ANNA NAVARRO

Seguretat Olímpica del 92 ha anunciat que busca un sistema efectiu però que no molesti en excés el ciutadà.

Queda per veure quin ús es farà d'aquest filtre de seguretat previ al sorteig de les millors entrades dels Jocs, i fins a quin punt la Comissió de Seguretat Olímpica, que per raons òbvies no donarà mai informació detallada sobre la seva actuació, valorarà el temor estès en alguns sectors sobre l'intent de boicot independentista del Jocs Olímpics. La setmana passada Maragall va estrenar a Madrid l'oficina olímpica de Barcelona'92 i l'Exposició itinerant dins d'un Estadi inflexible per promoure els Jocs, i va haver de respondre als periodistes de la capital de l'estat sobre el control dels escamots independentistes. Cal recordar que l'anunci que va fer Angel Colom d'uns escamots que intentaríen fer arribar les seves reivindicacions a una audiència televisiva calculada en 3.000 milions d'espectadors, va ser àmpliament difós pels mitjans de comunicació de tot l'estat. Maragall va dir a Madrid que aquesta oposició era minoritària, però que no es descuidaren

aquets temes de seguretat.

En tot cas, amb o sense filtre de seguretat aplicat als membres de grups independentistes, el sistema de distribució d'entrades és en si mateix un filtre que fa impossible l'obtenció de moltes entrades correlatives en les proves estelars.

La possibilitat de tenir entrades per a la inauguració dels Jocs del 25 de juliol, retransmesa per televisió a tot el món, són remotes. Per aquest espectacle inaugural, a més, els compromisos de COOB'92, CIO, estat, Generalitat i Ajuntament de Barcelona poden deixar en uns pocs milers les entrades posades a la venda. I obtenir una d'aquestes entrades voldrà dir pagar les 22.000 pessetes (preu aproximat) per fer la reserva, i esperar uns mesos a veure si hi ha sort en la rifa. Un cop fet el càlcul de les possibilitats d'un grup organitzat per obtenir ni tan sols un centenar d'entrades, i d'aconseguir a més seients consecutius (que es distribuiran posteriorment i de forma aleatòria), la conclusió sembla clara. A Barcelona'92 no hi haurà complot dels anells.

Carles Capdevila

Tones de tiquets infalsificables

"És impossible que sigui impossible falsificar-les, però ho posarem molt difícil", explica Oriol Serra, subdirector general adjunt del COOB'92. En total s'han calculat en 6.700.000 les entrades que s'hauran d'imprimir amb els sistemes més sofisticats per evitar el frau. Seül'88 va optar per un sistema de manipulació manual i posterior a la impressió del tiquets, que Barcelona ja ha descartat pel seu cost en mà d'obra. Una de les garanties principals per evitar les còpies i imitacions serà que el model oficial d'entrades no es coneixerà ni distribuirà fins a l'abril de 1992. Fins aquell moment els compradors de localitats olímpiques només tindran com a prova un tiquet de reserva i la constància informàtica del seu nom i DNI en els arxius de l'organització dels Jocs.

Els tècnics que estudien el model més segur d'entrades han de partir d'una realitat evident. Sis milions i mig d'entrades, segons els seus càlculs, vol dir 12 tones de paper. Significa omplir la

superfície de 1.000 pistes de tennis amb el total de tiquets, o poder fer una línia contínua entre Barcelona i París posant-los un rere l'altre, o apilar-los construïnt una torre dues vegades més alta que la torre Eiffel.

Un altre risc a evitar pel COOB és el de la revenda. Per fer-ho, l'organització considera que el millor sistema és precisament el sistema de venda, que obliga a fer una inversió dos anys abans de les proves (i per tant del negoci) als hipotètics revenedors, que no acostumen a treballar amb tanta anticipació. El fet que les entrades siguin nominatives afegeix dificultats per a la venda posterior, tot i que és difícil de creure que es pugui establir aquest control de la identitat en el moment d'omplir una instal·lació amb milers d'espectadors. El COOB, conscient d'aquesta dificultat, no descarta establir un sistema de mostreig, obligant a identificar un de cada 100 espectadors, per exemple, per posar més difícil encara la revenda.